

”VENÄJÄ ELÄÄ VANHAA AIKAA”

Näin totesi erikoistutkija PERTTI JOENNIEMI alustaessaan Turun seudun Wanhojen Toverien tilaisuudessa 1.9.2014

”Ukrainan kriisissä on kyse siitä, että Venäjä luottaa toimissaan vanhaan voimapolitiittiseen ajatteluun. Se kokee olevansa turvallisuuspoliittisesti uhattuna jos sen naapurimaat liittyvät taloudellisesti yhdentyvään Eurooppaan ja vielä enemmän jos Nato laajenee edelleen. Venäjällä ei ole varsinaista kehitysstrategiaa vaan sotilaallista voimaa käytetään tunnustuksen ja arvostuksen saamiseksi.

Kun vielä ottaa huomioon Venäjän identiteetin, joka Venäläisten mielestä on alueellisesti paljon laajempi kuin nykyinen ”Tynkä Venäjä”, on halu voimatoimenpitein estää tämä heidän mielestään vaarallinen kehitys oikeutettu. Mielipidetiedustelujen mukaan Putinin voimalla uhoilu näyttää saaneen ainakin toistaiseksi laajan tuen. Historiasta haetaan myös tukea Venäjän suuruuden itseoikeutukselle ja Stalinin politiikka on laajasti hyväksytty. Paetaan menneisyyteen, Venäjää ei enää halveksita ja kohdella kaltoin!

Siltä on jäänyt huomaamatta, että elämme nyt uudenlaisessa keskinäisriippuvuuden maailmassa, jossa kaikki tapahtumat vaikuttavat kuhunkin maahan. Talous, media, ym. ovat verkostoituneet maailmanlaajuisesti.

EU ja koko länsi ovat hämmennyksen vallassa. Yksiselitteisesti on kuitenkin päätetty että Venäjän invaasioon ei vastata aseilla. Nato on globaali kriisienhallinta- ja rauhanturvaorganisaatio. Turvataan laajoja kulkuyhteyksiä ja muita toimintaedellytyksiä enemmän kuin yksittäisten maiden rajoja.

Tässä keskinäisriippuvuuden maailmassa otetaan käyttöön markkinavoimat ja kohdennetaan pakotteet Venäjän taloutta vastaan. Tällä yritetään kertoa Venäjälle, että voimapolitiikan aika on ohi ja sen käyttämisellä on raskaat seuraukset. Venäjä eristää itseään globaalista yhteistyöstä ja vaarantaa sisäisen kehityksensä: kansalaisten elintason ja modernisaation mahdollisuudet.

Kuinka kauan kestää venäläisten sietokyky jos elintaso todella lähtee putoamaan? Miten käy venäläisen elinkeinoelämän nykyaikaistamisen pakotteiden alla kun se muutoinkin on ollut vaikeata?

Syntykö Punaiselle Torille jossain vaiheessa uusi Maidan, joka pakottaa maan hallituksen uudelleenarvioon? Krim on suuri taloudellinen riippakivi Venäjälle. Ukrainan talous ja yhteiskuntarakenne ovat täysin retuperällä ja niiden kuntoon saattaminen kestää kauan ja vaatii länneltä miljardeja”.

Mikä sitten Suomen kannalta on oikeata politiikkaa? Mitä historiamme opettaa? Soveltuuko mikään aikaisempi kokemuksemme vertailukohdaksi tähän kansainväliseen tilanteeseen? Ensimmäinen maailmansota syntyi valtavasta imperialistisesta vallanhalusta ja monista johtajien virhearvioinneista. Suomelle se kuitenkin avasi itsenäistymisen ikkunan, jota käytimme hyväksemme. Toinen maailmansota alkoi myös imperialistisesta vallanhalusta, jossa mukana oli paljon ensimmäisestä maailmansodasta jäänyttä historian painolastia. Ukrainan kriisissä on jälleen mukana edellisen sodan ja erityisesti Neuvostoliiton hajoamisen historiallista painolastia.

Suomen ei pidä provosoida eikä provosoitua, eikä sitoutua vääriin hankkeisiin, mutta kansainvälisessä verkostoissa tulee olla mukana.

Turussa 13.9.2014 Armas Lahoniitty